

[**Einer Jensen.**]

hindre Spekulationen i de københavnske Lejerhjem.

Det ærede Medlem paaberaabte sig, at de fleste Opsigelser var givet af Lejerne; den højtærede Indenrigsminister har jo svaret paa dette. Det ærede Medlem glemte aabenbart, at de 6 000 Lejligheder, der har været under Opførelse de senere Aar, eller mellem 4 000 og 6 000, skulde jo befolkes, og naar Grundejerne skruer Huslejen i Vejret for gamle, elendige Lejligheder, er det naturligt, at Folk, naar de har Raad, flytter over i andre, bedre, forholdsvis billigere Lejligheder.

Det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt udtalte, at Lovforslaget foretog et stærkt Indgreb i de Aftaler, der var truffet. Jeg beder det ærede Medlem ikke glemme, at de Aftaler om Lejeforhøjelser, der er sket de sidste Par Maaneder, er Tvangsaftaler, thi Lejerne har været i den Situation, at de enten vilde blive sagt op, eller de maatte tage imod den Lejeforhøjelse. Grundejerne dikterede. Den Slags Aftaler synes jeg ikke, man kan have Respekt for, thi dér er det den stærke, der udnytter den svage, og dette er urimeligt.

De ærede Medlemmer har dernæst stadig talt om, at de Oplysninger, der forelaa, ikke var tilstrækkelige. Jeg vil derfor, inden jeg nu desværre skal holde op, anmode Pressen om i Morgen at opfordre de københavnske Lejere, der i Øjeblikket er udsat for Lejeforhøjelser, til snarest muligt at indsende Oplysninger herom til Huslejerforeningerne, for dét er jo aabenbart den eneste Mulighed, vi har . . . . .

Formanden: Taletiden er udløbet.

Elgaard: Hverken den højtærede Indenrigsminister eller de to ærede Ordførere for Regeringspartierne synes at kunne gaa ind paa den Tankegang, jeg gav Udtryk for før, nemlig, at det, jeg og mit Parti ønsker i denne Sag, er at saa konstatere Forholdene uomstødeligt — ikke paa den Maade, som den højtærede Indenrigsminister gør det, saa at nogle af Eksemplerne for Grundejernens Vedkommende er taget fra eet Omraade og for Lejernes Vedkommende fra et andet Omraade —, men paa den Maade, at de samme Tilfælde konstateres fra begge Sider. Hvis man ikke ved Bedømmelsen af Lejesituationen i København, ligegyldigt hvilke Parter der deltager i den, vil være med til paa reelt Grundlag, sagligt og korrekt at fastslaa, hvordan Situationen ligger, er det ikke Tegn paa, at man ønsker

at komme til Forstaaelse i dette Spørgsmaal. Paa anden Maade har jeg ikke udtalt mig ved Sagens første Behandling.

Jeg vil gerne sige til den højtærede Indenrigsminister, at jeg mener, der paa det nuværende Tidspunkt kan fastslaaes i hvert Fald to Kendsgerninger. Den ene Kendsgerning er den, at gennem de 12—14 Aar, vi har haft Huslejelovgivning, har der ingen Sinde, heller ikke i Forhold til de tre Hovedstadskommuners Vækst, været opført et saa stort Antal Lejligheder som i de sidste Aar, og hverken den højtærede Indenrigsminister eller de to ærede Ordførere for Regeringspartierne har bestridt, at alt tyder paa, at denne meget livlige Byggevirksomhed vil blive fortsat ogsaa videre frem, hvilket ogsaa har givet sig Udtryk i, at der pr. Lejlighedsenhed er et lavere Personantal, end der har været paa noget tidligere Tidspunkt. Jeg vil derfor mene, at Forholdene har udviklet sig stærkt i den Retning; at Tidspunktet for Ligestilletheden mellem Parterne, som den højtærede Indenrigsminister talte om, med den nuværende Byggevirksomhed vil være umiddelbart forestaaende, og i samme Øjeblik den er indtraadt, er der intet Argument for at fortsætte en Lovgivning, der er et Indgreb over for et vist Antal af de tre Hovedstadskommuners Lejligheder og ikke over for andre.

Der er sagt, at Motiveringen for en fortsat Huslejelovgivning var Mangel paa Lejligheder. Ja, det kan man jo sige, men jeg har nu den Opfattelse, at det, der i Virkeligheden har skabt det store Problem, er i og for sig ikke Spørgsmaalet om Lejligheder, da vi jo alle maa indrømme, at de fremskaffes i mægtig Fart nu, men det er meget mere den Forskel, der er i Lejeniveauet. Man fastholder, at Besidderne i de gamle Ejendomme i København stadig skal være dem, der repræsenterer Lejeniveauet, medens man over for det Byggeri, som det offentlige har været med til at sætte i Værk, og tilsvarende Byggeri under Nutidens Prisforhold anerkender, at dér maa Lejen ligge paa et noget højere Niveau. (*Einer Jensen:* De er ogsaa meget bedre!). Det ærede Medlem afbryder og siger, at de ogsaa er meget bedre. Nu vel, naar de er meget bedre, saa sker der netop en Udligning mellem de to Lejlighedstyper, som er rimelig og naturlig. Det er naturligt, at de, der evner at betale for mere Komfort, flytter til de nye Lejligheder, derved bliver der Plads for de andre i de gamle. (Afbrydelse af *Einer Jensen*). Det ærede Medlem synes at være noget irriteret over Situationen.

Jeg maa ogsaa gøre den Bemærkning,